

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2020/261

ze dne 19. prosince 2019,

kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní, pokud jde o obsah elektronického registru

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 19 nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ⁽³⁾ ukládá členským státům povinnost provozovat elektronické registry povolení udělených hospodářským subjektům a daňovým skladům zapojeným do dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.
- (2) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ⁽⁴⁾ rozšiřuje použití elektronického systému podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ⁽⁵⁾, který se v současnosti používá pro dohled nad dopravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, o dohled nad zbožím podléhajícím spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté dopraveno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely.
- (3) K tomu, aby se umožnilo řádné fungování elektronického systému tím, že se zajistí uchovávání úplných, aktuálních a přesných údajů, je nezbytné změnit působnost článku 19 nařízení (EU) č. 389/2012 tak, aby zahrnovala dvě nové kategorie hospodářských subjektů: certifikované odesílatele, kteří jsou zaregistrováni jako odesílatelé zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě, a certifikované příjemce, kteří jsou zaregistrováni jako příjemci zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 3. října 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 17. října 2018 (Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (viz strana 4 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ze dne 15. ledna 2020 o zavedení elektronického systému pro dopravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (viz strana 43 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (4) V souladu s článkem 22 směrnice (EU) 2020/262 mohou v případě dopravy energetických produktů po moři nebo vnitrozemských vodních cestách v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně příslušné orgány členského státu odeslání povolit, aby v době odeslání odesílatel v návrhu elektronického správního dokladu uvedeném v čl. 20 odst. 2 směrnice nevyplňoval údaje o příjemci. V souladu s nařízením (EU) č. 389/2012 smí tyto informace do elektronického registru zadávat pouze oprávněný skladovatel. Je nezbytné, aby rovněž registrovaný odesílatel měl možnost zadávat do elektronického registru informace o svém oprávnění nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání.
- (5) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž rozšíření elektronického registru tak, aby zahrnoval hospodářské subjekty zabývající se dopravou zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu zajištění harmonizovaného fungování elektronického systému a usnadnění boje proti podvodům lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (6) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů. Vzhledem k omezením stanoveným tímto nařízením nepřesahuje zpracovávání těchto údajů na základě tohoto nařízení rámec toho, co je nezbytné a přiměřené pro účely ochrany legitimních daňových zájmů členských států.
- (7) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽⁶⁾.
- (8) Aby se datum použitelnosti tohoto nařízení uvedlo do souladu s datem použitelnosti ustanovení směrnice (EU) 2020/262 o automatizaci dopravy zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je dopravováno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely na území tohoto jiného členského státu, a aby se členským státům zajistil dostatek času k přípravě na změny vyplývající z tohoto nařízení, mělo by se toto nařízení použít ode dne 13. února 2023.
- (9) Nařízení (EU) č. 389/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 19 nařízení (EU) č. 389/2012 se mění takto:

1) V odst. 1 písm. a) se doplňují nové body, které znějí:

- „iv) certifikovaní odesílatelé ve smyslu čl. 3 bodu 12 směrnice Rady (EU) 2020/262 ^(*);
- v) certifikovaní příjemci ve smyslu čl. 3 bodu 13 směrnice (EU) 2020/262;

^(*) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 4).“

2) Odstavec 2 se mění takto:

a) písmena f) a g) se nahrazují tímto:

- „f) u oprávněných skladovatelů daňový sklad nebo seznam daňových skladů, na něž se vztahuje povolení, a pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, údaj o tom, že skladovatel je oprávněn nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání v souladu s článkem 22 směrnice (EU) 2020/262, rozdělit dopravu v souladu s článkem 23 uvedené směrnice nebo nechat dopravit zboží podléhající spotřební dani na místo přímého dodání v souladu s čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice, a údaj o tom, že jedná jako certifikovaný odesílatel nebo certifikovaný příjemce v souladu s čl. 35 odst. 6 a 7 uvedené směrnice;

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- g) u registrovaných příjemců, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, údaj o tom, že příjemce je oprávněn nechat dopravit zboží podléhající spotřební dani na místo přímého dodání v souladu s čl. 16 odst. 4 směrnice (EU) 2020/262, a údaj o tom, že jedná jako certifikovaný příjemce v souladu s čl. 35 odst. 7 uvedené směrnice;“;
- b) doplňuje se nové písmeno, které zní:
- „k) u registrovaných odesílatelů údaj o tom, že odesílatel je oprávněn nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání v souladu s článkem 22 směrnice (EU) 2020/262, a údaj o tom, že jedná jako certifikovaný odesílatel v souladu s čl. 35 odst. 6 uvedené směrnice.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. února 2023.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. prosince 2019.

Za Radu
předsedkyně
K. MIKKONEN
